

вечество е длжно да стане християнско в пжлен смисл на думата. Разделянето на Полша е грях против основните начала на християнството.

В края на краищата, Красинскй става псалмопевец на своя народ. След „Псалом на добрата воля“ (1848) и „Незавжршена поема“ (1851) Красинскй е писал малко. Неговото слабо тяло не удържа това чувство на свржхчеловеческа висота, което го обладава в минути на творчество. Висотата, от която сжзерцава нещата, великолепия стил и мислящ дух, представляват нещо рядко в поезията, която по неговото мнение, трябва да завладей човечеството. Тжй както руските романисти, именно, като Толстоя, той поставя, над всичко любовта, а не ненавистта.

Според разбиранията на Мицкевич—Полша е невина жертва на чужди грехове; затова народа може да каже за себе си: „ние в нищо не сме сжгрешили, нас нещо ни преследва“, ала Красински застава на друго становище: условията на бждащето щастие е в взаимната любов и упорен труд: „В името на Христа!“

Млада Полша има своя представител в областа на драмата в лицето на Станислав Виспянски, голям патриот и Ст. Пшибишевски.

Виспянский (1869—1907 г.) е поет драматург; проявява оригинален стил, а в драмата изхожда от една действителност и предава образите си с език и нрави, верни на историческите дани. В повеста е работил Крашевски, умрял в 1887 г. и Елиза Ожешко.

Болеслав Прус (Александр Гловацки), позитивист, почнал литературната дейност като журналист, минава с успех в хуморестическия разказ. Него, като предвестник на прогреса, горещо го почитат младите.

Голямото му произведение „Лалка Фараон“ го поставя в реда на крупните полски белетристи. Хенрих Сенкевич с популярността си надминава всички. Той е от Варшавските позитивисти. От начало се проявява с малки разкази, а като журналист клейми интелигенцията. Ала Сенкевич не остава за длго в лагера на прогресистите. След завржщането от Америка, гдето преживява духовна криза, той се приближава кжм консерваторите на стария шляхски живот, от дето черпи материал за нови творения.

Всесветска известност получава негова роман „Qwo Vadis“ на сюжет от времената на Нерона. Прус и Сенкевич са представители на полския реализм.

В най-новата полска белетристика наличава и натурализма.